

Bozsóki László nyugalmazott vései iskola igazgató visszaemlékezése

Úgy tudom, hogy a községben iskola a régi iskolaépület helyén (amit lebontottak már) az 1930-as évektől működött, amely evangélikus iskola volt. Ide járt a falu minden tanulója.

A jelenlegi iskola (Rákóczi ut 35. sz. alatt) 1945-től működik iskolaként. Kezdetben a volt kastély épület négy termét, egy nevelői szobát, meg egy igazgatói irodát tudtunk kialakítani. A tanerő ekkor öt fő volt. Tanuló csoport pedig négy. Az alsó tagozatban az 1. és 3. osztályt és a 2. és 4. osztályt vontuk össze, a felső tagozatban pedig az 5. és 6. ill. a 7. és 8. osztályokat.

Ebben az időben Merkepusztáról már ide jártak a felső tagozatos tanulók, a Gazdaság szállította őket ponyvás lovaskocsival, kb. 20 tanulót.

Szemléltető eszközállományunk igen szegényes volt. Még villany nem volt a faluban, így Maxim-lámpával működtetett vetítőt használtunk. Volt még egy földgömb, néhány földrajzi térkép és közlekedőedények fizikához.

A könyvállományunk teljesen megsemmisült a háború alatt. Rövidesen kaptunk egy egyszerű kémiai egységcsomagot, amelyben apró üvegcsék és vegyszerek voltak. Majd az állomány fokozatosan nőtt, a személyi feltételek is javultak.

A kiadásokat megyei ellátmányból fedeztük.

Szakrendszerű oktatás bevezetésére 1965-től került sor, persze csak részlegesen. A tanítók a főiskolákon szakosodtak.

Iskolánkban az uttörőcsapat 1948-ban alakult meg. Az első csapatvezető Szabó Péter kolléga volt. Az első uttörőcsapatok alakítási, szervezési munkáiban én is jelentős részt vállaltam.

A Szakszervezet 1957-ben alakult meg iskolánkban, akkor a nevelőlétszám hét volt.

A már meglévő iskolánk mellé-melyet a kastélyban alakítottunk ki-1960-ban két tantermet, egy nevelői szobát és egy szertárt építettünk. Így itt hat tanterem állt rendelkezésünkre, emellett megvolt a régi kath. iskola tanterme is. Tehát nem kellett váltakozva tanítani.

Napközis csoportot, egy alsó tagozatosat, az 1972-73. tanévben indítottunk, amely azóta is működik. 1974. szept. 1-én pedig egy felsőtagozatos tanulószobás csoportot szerveztünk, amely azóta is szintén eredményesen működik.

ehhez kaptunk 1979-ben egycsoportos, 1982-ben pedig kétcsoportos menzát.

Igazgatóként 1948-tól 1983-ig működtem.

1949-től idényóvodaként már működtettünk óvodát. Majd az ötvenes évek elejétől egycsoportos állandó jelleggel működő óvodát létesítettünk. Óvodánkat 1974-ben kétcsoportosra fejlesztettük, amely ma is működik.

A hetvenes évek közepétől mi is áttértünk a szakrendszerű oktatásra. Helyi központi erőből fejlesztettük szemléltetőeszköz állományunkat. Minden tanteremben van írásvetítő, magnetofon, diavetítő és locemeczjátzó és közel négyezer kötet könyv áll rendelkezésre.

Több mint negyven év távlatából elmondhatom, hogy iskolánkban és intézményeinkben hatékony oktatás-nevelés folyt és folyik ma is.

Volt tanítványaink közül többen jutottak el a főiskoláig egyetemekig.

Tanítványom volt a vései születésű Bertók László József Attila díjas költő.

Vése szülötte, iskolánk tanulója volt Kálmán András, aki most a Megyei Pedagógiai Intézet munkatársa. Vannak orvosok, mérnökök, közgazdászok, tanárok, akiknek az alapokat iskolánk nyújtotta.